

«Νέοι άνθρωποι υψώνουν συλλογικά το ανάστημά τους ενάντια στην “ελέω θεού” κι αφέντη εξουσία των “καραβανάδων”, κερδίζουν μάχες, βελτιώνουν τη ζωή τους», λέει ο Ν. Χαραλαμπόπουλος που διώκεται [ανυπόστατα για αναρτήσεις](#) του Δικτύου «Σπάρτακος». Ο αγωνιστής καταγγέλλει τη διαρκή προσπάθεια φίμωσης του «Σπάρτακου» και της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων

για να μπουν στον «γύψο» τα δικαιώματα των στρατευμένων. «Δεν μας αγγίζουν!», απαντά κατηγορηματικά.

Συνέντευξη στο **ΠΡΙΝ** και στον **Γιάννη Ελαφρό**

Για ποιο λόγο ασκήθηκε δίωξη σε βάρος σου;

Όπως είχε συμβεί σε προηγούμενες απόπειρες, όλες προβλέψιμες με παταγώδεις αποτυχίες, άλλος ένας αξιωματικός του Ελληνικού Στρατού μηνύει, όχι απλώς εμένα αλλά την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων και τα εκατοντάδες μέλη της, για «συκοφαντική δυσφήμιση» και μάλιστα «κατ’ εξακολούθηση». Η μήνυση αφορά δημοσιευμένες καταγγελίες από δύο στρατόπεδα· η πρώτη το 2014, η δεύτερη το 2018. Φαίνεται πως ο διοικητής ήταν ο ίδιος, πράγμα που δεν μας απασχόλησε ποτέ. Βέβαια, άλλη μια φορά, ο πραγματικός «δράστης» μασκαρεύεται κατήγορος, με τις ευλογίες στρατού και δικαστικών.

Και ποια είναι η ουσία;

Η ουσία της μήνυσης είναι φανερή στην κρατική μεθόδευση. Αφού καταπατήθηκαν βασικά δικαιώματά μου, όπως να απολογηθώ ως κατηγορούμενος ύστερα από το κρυφό δύο αστυνομικών τμημάτων, ο εισαγγελέας εκδίδει κλητήριο θέσπισμα για δίκη στην Αλεξανδρούπολη, σε χρόνο που ίσως συνιστά παγκόσμιο δικαστικό ρεκόρ. Όσο πιο μακριά, όσο πιο κρυφά και όσο πιο γρήγορα, όπως γίνονται τα εγκλήματα, αν έχουν –έστω μικρές– ελπίδες επιτυχίας. Αυτή η ιλαροτραγωδία δεν είναι παρά η αγωνιώδης και μάταιη προσπάθεια να διεξάγουν μια δίκη με όρους μετεμφυλιακού στρατοδικείου. Εγώ ο ίδιος διώκομαι ως «διαχειριστής» με μόνο στοιχείο ότι μέχρι πρόσφατα εμφανιζόμουν τυπικά ως κάτοχος του τηλεφώνου «επικοινωνίας» της Επιτροπής, το οποίο δεν είναι καν βασικό στη συλλογική λειτουργία της. Κυρίως, δείχνει ότι τα μέλη της δεν έχουν τίποτα να κρύψουν, σε αντίθεση με τους μηχανισμούς που απεργάζονται τις δίωξεις μας. Πίσω από αυτές τις μεθοδεύσεις βρίσκεται μόνο η διαρκής επιχείρηση φίμωσης της Επιτροπής Αλληλεγγύης Στρατευμένων και του Δικτύου Ελεύθερων Φαντάρων Σπάρτακος.

Γιατί «κυνηγούν» τον «Σπάρτακο» και την Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων;

Ο στρατιωτικός μηχανισμός και τα μέλη του στήνουν καριέρες πάνω στην πολεμική προετοιμασία και τους τυχοδιωκτισμούς του ελληνικού κράτους. Όλα αυτά χτίζονται πάνω στα κορμιά εξαθλιωμένων και αναλώσιμων νέων ανθρώπων. Ο πραγματικός στόχος είναι ο φαντάρος να μην έχει επαφή με την κοινωνία, η κοινωνία να μην έχει έλεγχο πάνω στο στρατό, ώστε οι αξιωματικοί του ανενόχλητοι, να εφαρμόζουν «γύψο» στον «ασθενή επί της χειρουργικής κλίνης». Και αυτή η δίωξη στρέφεται ενάντια στο φαντάρο-πολίτη με στολή, ενάντια στην κοινωνία προκειμένου να συμμορφωθεί με τους πραιτοριανούς της, να συναινέσει στα κρατικά εγκλήματα, να αφήσει, πίσω από το συρματόπλεγμα, κάθε νέο άνθρωπο μόνο στην επέλαση της στρατιωτικοποίησης και του μιλιταρισμού. Όποτε γινόμαστε δυσάρεστοι δεχόμαστε «επισκέψεις». Ανώνυμες απειλές, επώνυμες «προειδοποιήσεις», ανοιχτές εχθροπραξίες, μηνύσεις. Υπηρεσίες και αστυνομικοί μηχανισμοί, υπό τις εντολές κάθε κυβέρνησης ως βαθύ κράτος, επιχειρούν να μας τρομοκρατήσουν. Θα καταλάβουν ότι δεν μας αγγίζουν.

Έχει νόημα η αντίσταση και το κίνημα μέσα κι έξω από το στρατό ή είναι όλα χαμένα και μόνη λύση είναι

ο καθένας να κοιτάξει τον εαυτό του;

Μα, η ίδια η μήνυση το αποδεικνύει! Μόνο η συλλογική δράση μέσα κι έξω από το στρατό, μπορεί να σώσει τους στρατευμένους από την ηθική και σωματική εξόντωση. Μόνο ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα μπορεί να βάλει φρένο στη μετατροπή της νεολαίας σε κρέας για τα κανόνια τους, στον πόλεμο, δηλαδή την πιο ακραία μορφή εκμετάλλευσης των λαών. Γι' αυτό οι απόπειρες ατομικής δικαστικής εξόντωσης των μελών μας -ενώ γνωρίζουν ότι δρούμε σαφώς συλλογικά- έχει γίνει περίπου αθλοπαιδιά για τα επιτελεία του ελληνικού στρατού. Νέοι άνθρωποι υψώνουν συλλογικά το ανάστημά τους ενάντια στην «ελέω θεού» κι αφέντη «εξουσία των καραβανάδων», κερδίζουν μάχες, βελτιώνουν τη ζωή τους. Κι αυτό θα συμβαίνει όλο και περισσότερο, ώστε να σωθούν χιλιάδες ακόμα νέοι από τις κακουχίες, τα καψόνια, τις αυτοκτονίες στις οποίες τους εκθέτουν οι κανιβαλισμοί του ελληνικού κράτους και του στρατού του. Ένα μαζικό αντιπολεμικό κίνημα μπορεί να βάλει φρένο στη μετατροπή της νεολαίας σε κρέας για τα κανόνια τους, στον πόλεμο, την πιο ακραία μορφή εκμετάλλευσης των λαών

Ο πόλεμος επιστρέφει εκκωφαντικά στη γειτονιά μας. Τι σημαίνει για τους λαούς;

Ο πόλεμος είναι ήδη παρών. Βρίσκεται στους θανάτους και την εξαθλίωση των μεταναστ(ρι)ών, στις δολοφονικές επεμβάσεις Ελλάδας-NATO-ΕΕ, στους πολεμικούς εξοπλισμούς που εξαθλιώνουν διαρκώς τους φτωχούς για τα κέρδη των αφεντικών, στις ασκήσεις καταστολής πλήθους στρατού-αστυνομίας ενάντια στον εχθρό-λαό. Τη χαμηλής έντασης διαρκή πολεμική επιχείρηση θέλουν να τη μετατρέψουν, αν το απαιτήσουν τα συμφέροντά τους, σε ανοιχτό διακρατικό πόλεμο. Αφού τσακίσουν όσους αντιστέκονται και πειθαρχήσουν όσους υπακούν, αν χρειαστεί θα τους βάλουν να σκοτωθούν μεταξύ τους για τους δείκτες και τα κέρδη κράτους και κεφαλαίου.

Πώς μεταφράζονται όλα αυτά στη ζωή των φαντάρων, της νεολαίας, των εργαζομένων;

Η καθημερινή ζωή αποδεικνύει ότι τα δόγματα άμυνας-ασφάλειας είναι η λαιμητόμος κάθε πιθανότητας, όχι μόνο ζωής αλλά και επιβίωσης για τους λαούς. Οι επιπτώσεις φαίνονται παντού. Όμως, υπάρχει αντίλογος. Τα κινήματα τους εμπόδισαν να βγάλουν μισθοφόρους στους δρόμους, να μετατρέψουν τις πόλεις σε απέραντα στρατόπεδα, το στρατό σε απεργοσπαστικό μηχανισμό, να στέλνουν φαντάρους σε αποστολές εκτός συνόρων ή απέναντι σε διαδηλωτές. Αν, μάλιστα, κοιτάξουμε γύρω μας, ο κόσμος φλέγεται. Αυτός είναι ο εφιάλτης τους. Γι' αυτό πουλάνε εθνικισμό και μιλιταρισμό.

Τι μπορεί να κάνει ένα σύγχρονο αντιπολεμικό κίνημα σε αυτό το σκηνικό;

Να σταματήσει τη μηχανή του πολέμου, που είναι ταυτόχρονα μοχλός των μηχανών του κέρδους και της εξαθλίωσης των καταπιεσμένων. Αυτό σημαίνει το κίνημα μέσα κι έξω από το στρατό, αυτό το στόχο υπηρετεί η Επιτροπή Αλληλεγγύης Στρατευμένων, αυτή είναι η ουσία της δράσης του Δικτύου «Σπάρτακος». Η ιδέα είναι απλή: η στρατευμένη νεολαία θα ζει και θα χειραφετείται στο βαθμό που η κοινωνική πλειοψηφία μπλοκάρει την καταστολή και τον πόλεμο των καταπιεστών της.

Γι' αυτό σας καλούμε την 1η Νοέμβρη στο Πολυτεχνείο στη μεγάλη εκδήλωση για να μιλήσουμε για όλα αυτά: την προσπάθεια καταδίκης του Δικτύου Σπάρτακος, τον κοινωνικό πόλεμο που διεξάγει ο ελληνικός καπιταλισμός. Για τον μεγαλύτερο υγρό τάφο του κόσμου, τη Μεσόγειο, και το μεγαλύτερο φρούριο του πλανήτη, την ΕΕ. Ευχαριστούμε τα στρατιωτικά επιτελεία που, άλλη μια φορά, χονδροειδώς, μας έδωσαν νέες αφορμές για να τα πούμε.

Εκδήλωση - συζήτηση κατά της δίωξης του Δικτύου Σπάρτακος την Παρασκευή 1/11 στις 19:00 στο κτίριο Γκίνη